

Bosna i Hercegovina

HRVATSKA REPUBLIKA HERCEG-BOSNA

MINISTARSTVO OBRANE

SEKTOR SIGURNOSTI

UPRAVA VOJNE POLICIJE

OBRANA
VOJNA TAJNA
STROGO POV.

Klasa: SP 804-01/95-01

Ur. broj: 02-11-05-162/95-07

Ljubuški, 01.07.95. god.

Temeljem članka 151. stavak 2. ZKP-a ovlaštteni djelatnici sastavljaju:

ZAPISNIK

o obavještenjima koja je 01.07.1995. god. dao Vlatko Trogrlić zvan "Žuna", sin Ante i Anđe, rođene Tadić, rođen 16.10.1961.god. u Čubrenu općina Kiseljak, Hrvat, državljanin RBiH, završio ŠUP u Sarajevu, po zanimanju mesokobasičar, bivšu JNA služio u Bihaću i Zagrebu 1981/82. god., po VES-u kuhar, bez čina, do rata uposlen u industriji mesa "Upi" Sarajevo, oženjen Nadom, rođena Marković, otac troje malodobne djece, pripadnik HVO-e od listopada 1991. god., trenutno obnaša dužnosti savjetnika za VOS u 3.GMTRB, sa činom satnika, stalno nastanjen u Azapovićima BB, Kiseljak, te je dao slijedeću:

IZJAVU

Petnaestak dana nakon pada Vareša u ruke MOS-a u večernjim satima vozeći se svojim vozilom tipa "Kadet", na krivini tzv. "Han-ploči", susreo sam se sa vozilom tipa VW JETTA, crne boje koje je vozio Dominik Ilijašević, zvan "Como", a sa njim je bio Ivica Rajić, zapovjednik brigade "Ban Josip Jelačić". Tu smo se zaustavili i izašli iz vozila, a u kraćem razgovoru Ivica Rajić mi je zapovjedio da ubijem Zvonku Dužinovića, inače pomoćnika zapovjednika za sigurnost brigade "Bobovac" iz Vareša.

Kako to nisam učinio nakon nekoliko dana Ivica Rajić pozvao me u svoj ured u vojarnu u Kiseljaku, gdje smo tom prilikom nas dvojica bili sami, a Rajić mi je opet ponovio zapovjed da ubijem pomenutog Dužinovića.

Dana 23.02.1994. god. oko 20.30 sati došao sam ispred škole u Lepenici zajedno sa Ivicom Ramljakom iz Sarajeva, Markom Trogrličem iz Lepenice i Anđelkom Lučićem iz Kiseljaka. Pomenuta trojica nisu bila upoznata sa zapovjedi Ivica Rajića o ubojstvu Zvonke Dužinovića. Po dolasku pred školu poslao sam pomenutu trojicu da se rasporede iza škole kao osiguranje, a ja sam došao na glavni ulaz gdje sam izvjesnom dječaku rekao da pozove Zvonku

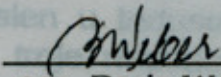
Dužinovića. Isti je bio smješten u školi zajedno sa suprugom, kao izbjeglice iz Vareša. Dužinović je izašao u maskirnoj odori bez oružja i rekao sam mu da se mora javiti u zapovjedništvo. Isiti je krenuo ispred mene cestom i nakon desetak minuta hoda, zapovjedio sam mu da skrene, preko jedne livade u pravcu obližnje šume, te da digne ruke u zrak. Tom prilikom Dužinović me je upitao: "Zar ćeš me ubiti?", na što nisam ništa odgovorio. Nakon ulaska u šumu zapovjedio sam mu da se okrene i istovremeno sam iz svoga osobnog naoružanja, automatske puške, call. 7,62x39 mm, tzv. ciganke, sa udaljenosti tri do četiri metra ispalio kratki rafal, tri do pet metaka, u predio grudnog koša Zvonke Dužinovića. Isit je pao na zemlju, te sam mu prišao i uvjerio se da je mrtav, a potom ga pretresao i prilikom pretresa, u zadnjem džepu hlača, pronašao pismo koje je predsjednik općine Vareš, izvjesni Pejčinović, uputio Zvonki Dužinoviću u kojem ga upozorava da će biti likvidiran.

Tijelo Zvonke Dužinovića ostavio sam na licu mjesta i otišao u vojarnu Kiseljak, gdje sam izvjestio Ivicu Rajića da sam izvršio zapovjed, tj, ubio Zvonku Dužinovića, a tom prilikom sam mu predao i pismo koje sam kod ubijenog pronašao. Na moj upit što da uradimo sa tijelom Zvonke Dužinovića, Rajić je odgovorio da ga ostavim na istom mjestu.

Vojna osoba

Zapisničar

Ovlaštena službena osoba

satnik Vlatko Trogrlic

por. Boris Weber

bojnik Krešimir Tolj

Na kraju Zapisnika unijeti da je vojnoj osobi priopćeno da ima pravo pročitati Zapisnik ili zahtijevati da mu se pročita, te navesti da li je Zapisnik pročitao i primjedbe, ako ih je bilo.

Petnaestak dana nakon pada Vareša u ruke MOŠ-a u večernjim satima vozeći se svojim vozilom tipa "Kaiser", na krivini izv. "Han-ploči", susreo sam se sa vozilom tipa VW JETTA, čije vozač koje je vozio Dominik Iljašević, zvan "Como", a sa njim je bio Ivica Rajić, zapovjednik brigade "Ban Josip Jelačić". Tu smo se zaustavili i izašli iz vozila, a u kraćem razgovoru Ivica Rajić mi je zapovjedio da ubijem Zvonku Dužinovića, inače pomoćnika zapovjednika za sigurnost brigade "Bobovac" iz Vareša.

Kako to nisam učinio nakon nekoliko dana, Ivica Rajić pozvao me u svoj ured u vojarnu u Kiseljaku, gdje smo tom prilikom nas dvojica bili sami, a Rajić mi je opet ponovio zapovjed da ubijem pomenutog Dužinovića.

Dana 23.02.1994. god. oko 20.30 sati došao sam ispred škole u Lepenici zajedno sa Ivicom Rajićem iz Sarajeva, Markom Trogrličem iz Lepenice i Anđelkom Lučićem iz Kiseljaka. Pomenuta trojica nisu bila upoznata sa zapovjedi Ivica Rajića o ubojstvu Zvonke Dužinovića. Po dolasku pred školu poslao sam pomenutu trojicu da se rasporede iza škole kao osiguranje, a ja sam došao na glavni ulaz gdje sam izvjesnom dječaku rekao da pozove Zvonku